

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بهناوی خوای به ی میهره

عَبَسَ وَتَوَلَّى ﴿1﴾

رووی گرژ کردو پرووی وهرگیرا (مه بهست پیغمبه صلی الله علیه وسلم کاتیک که " کوری ام مکتوم" که نیمانداریکی نابینا بوو هات بو خزمهتی، له کاتیکدا که هندی له سهرانی قورهیشی کو کردبو به نو میدی هیدایهتیان، عبدالله وتی: نهی پیغمبهری خوا، خوا چی فییر کردووی منیش فییر بکه، پیغمبهری پیی ناخوش بوو که قسهکانی پی بریت، له بهر نه پرووی گرژ کردو پرووی وهرگیرا، بویه سه تای نه ته دابهزی که گلهییه له پیغمبهری صلی الله علیه .)

أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى ﴿2﴾

کاتیک که نابینا که هات بولای.

وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزَّكَّى ﴿3﴾

جا تو چوزانیت بهلکو نه هاتیبیت تا دل و دهرونی خاوین بکاته .

أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرَى ﴿4﴾

یاخود یاداوهری وهر بگریت و بههر مو سود له یادخستنه .

أَمَّا مَنْ اسْتَعْنَى ﴿5﴾

بهلام نه ی که خوی بیناز نیشان دهدات و نایهویت رینومایی .

فَأَنْتَ لَهُ تَصَدَّى ﴿6﴾

تو له گهل ئه‌ودا كۆده‌بیته و گرنگی به یت و پروو له كهیت.

وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزَّكَّى ﴿7﴾

جا تو هیچ گونا‌ه‌بار نابیت كه ئه‌و ئیمانی نه‌ویت و پاك و پوخته‌کردنی
روونی نه .

وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَى ﴿8﴾

به‌لام ئه‌و ی كه خوی هاتوو‌ه بۆلات و كۆشس ده‌كات و مه‌به‌ستیتی كه
زای به‌رنامه‌ی خوا ببیت.

وَهُوَ يَخْشَى ﴿9﴾

ترسی خواو لێ‌پرسینه‌ی له‌ دلدایه‌.

فَأَنْتَ عَنْهُ تَلَهَّى ﴿10﴾

تو گوی به یت و گرنگی به یت و پرووی لی وه گێریت.

كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ ﴿11﴾

نه‌خیر، وا مه‌كه وا مه‌به، چونكه ئه‌م ئایه‌ته، ئه‌ ته یادخستنه
ئامۆژگاریه‌.

فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ﴿12﴾

ئه‌و ی بیه‌ویت یاداو‌هری لی وه .

فِي صُحُفٍ مُّكْرَمَةٍ ﴿13﴾

له چهندين لاپهري بهريزو پيروژدا ههنگير او هو له (رگير او ه .

﴿14﴾ مَرْفُوعَةٌ مُطَهَّرَةٌ

که به

﴿15﴾ بِأَيْدِي سَفَرَةٍ

به ستي فريشتهي باليوزي (زاو ورياو ليهاتوو گهيه) .

﴿16﴾ كِرَامٍ بَرَرَةٍ

که بهريزو خواناس و ملکه چ و فهريمانبه

﴿17﴾ قَتَلَ الْإِنْسَانَ مَا أَكْفَرَهُ

ئهئى ئادهميزاد، به كوشت بچيت، چه كافر يت، سپليه، چه نهئاس و ياخييه، ياخود به كوشت چيت ئادهميزاد چي و اي ليكردوو ه كه كافر بيت؟! چ پاساويكي ههيه بو خوانهئاسي و ياخييوون .

﴿18﴾ مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ

(بو بيرناكهنه) له ي دروست كردوو ه !

﴿19﴾ مِنْ تُطْفَةِ خَلْقِهِ فَقَدَرَهُ

له نوتفهيه (له خاليكي زور جوك كه با چاو نابينريت) دروستي كردوو ه ههموو نهئاماني دهرو ناوي پي بهخشيوه ه ئه گيري و وردى له دروستكردنيئا ه (كات و شويني له دايك بوون و مردني بو ديارى كردوو ه) .

﴿20﴾ ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَهُ

له ودوا ژيانی بو ئاسان کردووو سهرپشکی کردووو له پهیره وکردنی
رېگای چاکه یان خراپه، ئیمان یان کوفر، (دوای ئه ی که ستنیشانی
ههردووکیانی بو کردووو سهرئهنجامی روونکردوته .

ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ ﴿21﴾

له یمرینیت و دهیخاته ناو گوره .

ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنْشَرَهُ ﴿22﴾

پاشان هه کاریک بیهویت زیندووی دهکاته .

كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَا أَمَرَهُ ﴿23﴾

(له گهل ئهم هه موو راستیانه) نه (زوربهی) میزاد فرمانی خوا
بهجی ناهینیت و به یهکی چاک نیه.

فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ ﴿24﴾

میزاد سهیری خواردنه که ی بکات و سهرنجی بدات و بییری
لئیکاته .

أَنَا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا ﴿25﴾

ئیمه ئاومان بو پرژاندوته و باراندوومانه .

ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ﴿26﴾

له ویمان بو لهت لهت و قاز قاز کردووو.

فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ﴿27﴾

دانهوئلهمان تیادا رواندووو.

وَعِنَبًا وَقَضْبًا ﴿٢٨﴾

جو ها تری و جوړه ها سه (پیشکش کردوه).

وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ﴿٢٩﴾

هه ها زهیتون و دارخورمایش.

وَحَدَائِقَ غُلْبًا ﴿٣٠﴾

باخچه‌ی ده دراو به دارخورما یان دروختی تر، یاخود باخی چر و پر.

وَفَاكِهَةً وَأَبًّا ﴿٣١﴾

جوړه ها میوه‌ش، هاوړی له‌گه‌ل هموو نهو گزو گیایانه‌ی که خواکرده یخوات له له رگاکاندا.

مَتَاعًا لَكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ ﴿٣٢﴾

(هموو نه‌مانه مان کردوه) تا خوټان و مالاته‌کانتان سوودی لی

فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاحَةُ ﴿٣٣﴾

جا کاتیک که قیامت به‌ریا بوو به‌هو‌ی دهنگی‌کی به‌هیزی گو‌ی کپکه

يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ﴿٣٤﴾

نهو روژه (هینده سامناکه) برا له ست براکه‌ی هه‌ل‌دیت و راده‌کات و خو‌ی لی ده‌شاریته .

وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ ﴿35﴾

هه ها له ست دايك و باوكى.

وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ ﴿36﴾

له ست هاوسهرو كورهكانى.

لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ ﴿37﴾

ههركهسيك لهوانه ههركهسيك سهركهرمى كيشهى خويهتى، ناتوانيت
فرياي كهسى تر بكه .

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ ﴿38﴾

لهو روژهدا رووخسارانيك گهش وجوان و پروون و شادن.

ضاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ ﴿39﴾

م به پيکهنين، مزدهو شادييان لى ده وشيته .

وَوُجُوهُ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ﴿40﴾

رهخسارانيكيش ههن كه گرژو تال و ترش و توزاوى و په
غهمگينن.

تَرَاهُهَا قَتْرَةً ﴿41﴾

ديزى و رهشى و دايپوشيون.

أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرَةُ الْفَجْرَةُ ﴿42﴾

ئا نهوانه رو خوانهناس و تاوانبارو گوناهاكارهكانن.

